

[Ingerlise Koefoed]

gerne samarbejde med andre partier om gennemførelse af en del af dem.

Vi synes, det er vigtigt, at man nedsætter nogle ungdomsråd, og det er det ikke mindst på dette kultur- og fritidsområde, fordi ungdomsrådet kan være med til at fordele ressourcerne rimeligt. Vi mener, der skal være en stor forsøgspulje i staten og i kommunerne med henblik på at prøve nye aktiviteter, som skabes af de unge. Desuden skal der naturligvis være statstilskud og kommunale tilskud til væresteder, til forskellige former for værksteder, videoværksteder, musikværksteder, trykkerier, knallertværksteder osv., og det skal understreges, at der her også vil ligge rimelige arbejdspladser for en del af de ungdomsarbejdsløse.

Det er vigtigt, at man udbygger bibliotekstilbuddene med musik alle vegne, at man uddanner og ansætter konsulenter til opsøgende virksomhed, og at alle aktiviteterne er med i planlægning af nye boligkvarterer og i sanering af gamle.

Og så er det naturligvis vigtigst af alt, at det offentlige er indstillet på at stille rammer til rådighed til ikke at styre, men at støtte, især måske til at støtte egne aktiviteter, teater, musik og festivaler og ungdomsradioer og særlige ungdomscafeer, og hvad man i øvrigt kan finde på, og det er meget.

Selvfølgelig synes de voksne – og det bliver også sagt meget pænt hist og her i denne betænkning – at tingene skal ske på tværs af generationerne. Det er helt fint, men jeg mener også, at noget må være for de unge alene. Det mener jeg de gerne selv vil have, og ærlig talt mener jeg også, at man en gang imellem må acceptere, at det kan være vanskeligt altid at leve unge og ældre sammen inden for rammerne.

Der er brug for opbrud fra traditionel tankegang, for at noget af dette skal realiseres. Lad os gå sammen, vi, der synes, at der ligger nogle gode forslag her. Lad os holde op med at være traditionelle, og lad der ske noget nyt på ungdomskulturområdet.

Nørgaard Sørensen (S):

Fru Connie Hedegaard sagde i sit første indlæg i sin motivering for at støtte den af hr. Svend Auken foreslåede dagsorden, at det ville være godt med et sådant udvalg, og at hun glædede sig til de gode diskussioner.

Det gør vi i og for sig også, og dem plejer vi jo at være vældig gode til herinde, men vi glæder os også til, at der forhåbentlig kommer nogle gode konklusioner ud af samme udvalgsarbejde, for ellers er der faktisk ikke megen mening i det. Der er således heller ikke nogen mening i det, hvis vi på forhånd fastlåser os og siger, at bestemte emner i ungdomsudvalgets rapport skal være tabuområder i det arbejde, der skal gøres. Det gælder naturligvis også uddannelsessystemets største flaskehalsproblem, som en del ordførere har været inde på i dag, nemlig spørgsmålet om lære- og praktikpladsmangelen.

Jeg bemærkede, at statsministeren i sit første indlæg sagde, at det faktisk gik fantastisk godt. Aldrig havde der været indgået så mange uddannelsesaftaler før. Det drejede sig om ca. 42.000, og hvis man tager arbejdsdirektoratets statistikker, skal det nok også passe, at det for 1984, når de endelige opgørelser kommer, bliver et sted mellem 41.000 og 42.000 uddannelsesaftaler. Men man må jo lige bemærke, at man i arbejdsdirektoratets statistikker tæller alle uddannelsesaftaler med, og det vil sige også alle dem, som aldrig påbegyndes, eller som ophæves meget tidligt, efter at de er påbegyndt. Det reelle tal er altså et helt andet.

Det fremgår til gengæld af materiale fra Danmarks Statistik, som får indberetninger fra handelsskoler og tekniske skoler, der har check på disse ting, at tallet vil ligge helt nede på ca. 30.000, og hvis man sammenligner dette tal med den meget store indsats, der ifølge både statsministeren og undervisningsministeren og arbejdsministeren i dag er gjort, så er der tale om, at man fra 1982 til 1984 har formået at mindske antallet af pladssøgende på dette område med ca. 1.000. Det er efter vores opfattelse et forsvindende lille indhug i det kæmpestore problem, og det skal jo ses på baggrund af de stort anlagte kampanjer, der åbenbart efter Dansk Arbejdsgiverforenings mening løser alle lære- og praktikpladsproblemer hvert år i august, men som altså ikke har gjort det endnu. Derfor mener vi, at undervisningsministeren bør holde fast ved sit løfte fra august 1984 om, at hvis der ikke skete en væsentlig forbedring, måtte der tages lidt mindre liberale midler i brug for at skaffe lære- og praktikpladser.

Fru Connie Hedegaard sagde, at det var de mindre virksomheder, der var problemet.